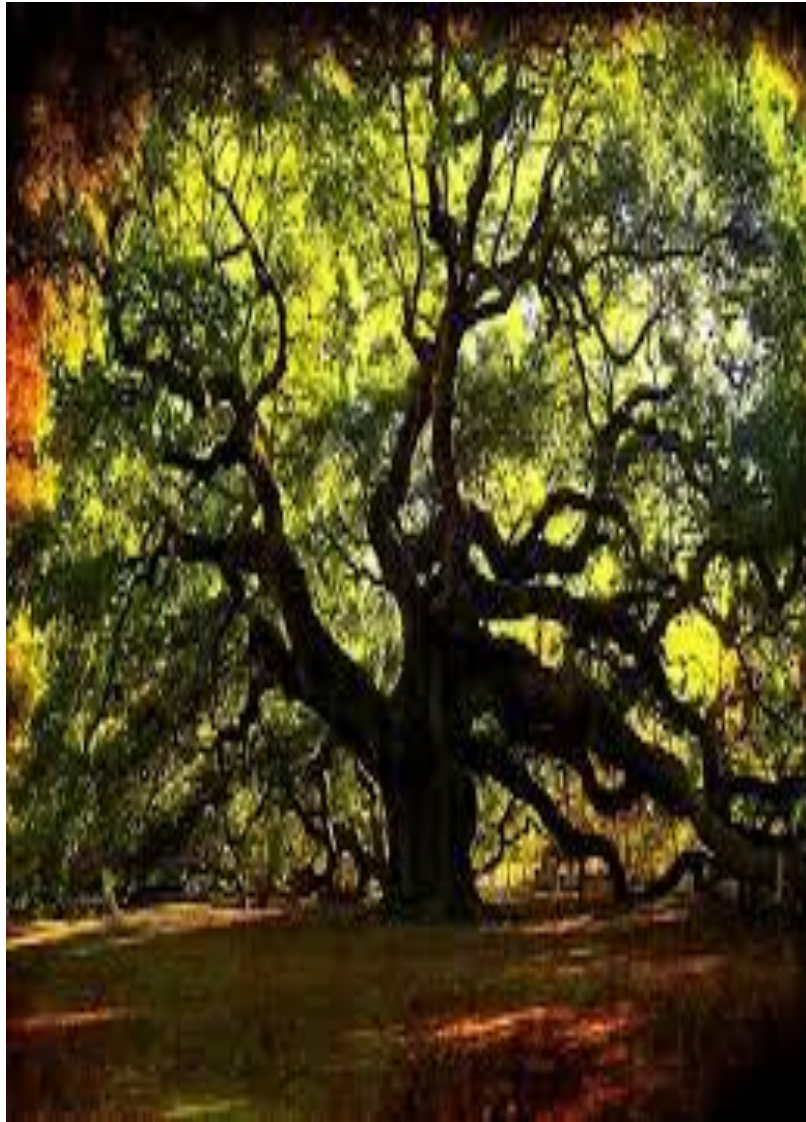

۹ جولای ۲۰۱۴

ناتور رحمانی

آرزو ...

دل میخواهد درختی باشم
تنها در دشت غربت
خوش دارم
گر بر من فرود آید
توفان و آذرخش
و تند باد عصیانگر
فروپاشد برگ برگ را
من باشم و یک دنیا فریاد
اما خوش ندارم
مانند سنگ باشم
خاموش و بی صدا
زیر تازیانه باد و باران
در زمانه ها
من در عرصه حیات
در تیاتر زندگی
نالیدم ، موئیدم ، فریاد کردم
حنجره شدم برای داد خواهی
من آن بازیگری بودم
که بدون تبعیض
به گاه گریه خندیدم
بجای خنده گریستم
برای آزادی از بند ستم و بیداد
برای عدالت
برای انسانیت
من نمرده ام

من با فریاد عدالت خواه شما زنده استم .

(ناتور رحمانی)